

ΒΕΡΑ ΠΡΑΤΙΚΑΚΗ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ:
ΡΕΝΙΑ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ζωγράφος μετ' εμποδίων**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Βέρα Πρατικάκη
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Χρυσούλα Τσιρούκη
ΕΞΩΦΥΛΛΟ – ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Ρένια Μεταλλινού
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Χάρης Βαλσάμης
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά

© Βέρα Πρατικάκη, 2020
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2020

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2020

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3246-5
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3247-2

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% οικολογικό χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση 121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΒΕΡΑ ΠΡΑΤΙΚΑΚΗ

Ζωγράφος μετ' εμποδίων

Εικονογράφηση: Ρένια Μεταλλνού

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Η **ΒΕΡΑ ΠΡΑΤΙΚΑΚΗ** γεννήθηκε το 1990 στην Αθήνα. Σπούδασε Ιστορία στο Πανεπιστήμιο του Γουόρικ και της Οξφόρδης και Ψυχολογία στο Πανεπιστήμιο του Ντέρμπι και του Ανατολικού Λονδίνου.

Είναι ψυχοθεραπεύτρια και διατηρεί το δικό της γραφείο, όπου προσφέρει υπηρεσίες γνωσιακής συμπεριφορικής ψυχοθεραπείας και κλινικής υπνοθεραπείας σε ενήλικους, καθώς επίσης και υπηρεσίες παιγνιοθεραπείας σε παιδιά.

Η μεγάλη της αγάπη είναι η συγγραφή βιβλίων για παιδιά. Το 2011 εξέδωσε το πρώτο της παιδικό παραμύθι, *Caterpillar Pauline*, προσφέροντας όλα τα έσοδα στη φιλανθρωπική οργάνωση της Αγγλίας *BeatBullying*, και το επόμενο βιβλίο της ήταν **ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΕΝΤΑΛΙΑΣ** (2015), το οποίο βασιζόταν στην έρευνα που έκανε κατά τη διάρκεια του μεταπτυχιακού της στην Οξφόρδη. Το βιβλίο της **ΟΛΑ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΟΤΑΝ ΜΟΥ ΕΦΕΡΑΝ ΤΟΝ ΖΑΧΑΡΙΑ!** κέρδισε το Βραβείο Βιβλίου Public 2019 στην κατηγορία «Ελληνική Εφηβική Λογοτεχνία».

Από τις Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ** κυκλοφορούν, εκτός από **ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΕΝΤΑΛΙΑΣ**, που ήταν υποψήφιο στα Βραβεία Public το 2016 στην κατηγορία «Παιδική Λογοτεχνία», και τα βιβλία της **ΜΗΠΩΣ ΕΙΔΑΤΕ ΤΟΝ ΡΟΔΟΛΦΟ;**, **ΜΗΠΩΣ ΕΙΔΑΤΕ ΤΗ ΝΕΦΕΡΤΙΤΗ;**, **ΤΟ ΚΑΡΥΚΕΥΜΕΝΟ ΚΑΛΑΜΑΡΑΚΙ**, **ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΛΑΜΠΕΡΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΙΟΥ** και **ΟΛΑ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΟΤΑΝ ΜΟΥ ΕΦΕΡΑΝ ΤΟΝ ΖΑΧΑΡΙΑ!**

*Σε όλους αυτούς
που τολμούν να ονειρευτούν!*

Περιεχόμενα

ΜΕΡΟΣ Α΄

*Η αξία σου δε μειώνεται επειδή κάποιος
δεν μπορεί να την αναγνωρίσει.*

Ο παππούς μου ο Αρίστος και η γιαγιά Κυβέλη	11
Και το μπαούλο άνοιξε με ένα δυνατό τρίζιμο...	18
Σήμερα έχουμε εκδρομή.....	25
Διαγωνισμός ζωγραφικής.....	29
Κακός μπελάς αυτό το ζωγραφιλίκι.....	34
Δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο παρά μόνο ο ίδιος σου ο εαυτός.....	39
Το ήξερα ότι θα λογικευτείς.....	44
Ένας μικρός φάκελος που έγραφε <i>Άκρως Εμπι- στευτικό!</i>	48
Έλα, πανέξυπνό μου Google, πες μου τη λύση!	52
Ναι; Καπετανάκης εδώ.....	58
Είναι εύκολο να βρεις αυτό που ζητάς, αρκεί να ξέρεις πού να κοιτάξεις.....	66

Να μας πει ο Φαίδωνας την απάντηση.....	71
...Και ήθελα και ένα σαφιδόψωμο, και ένα ελιόψωμο, και ένα τυρόψωμο, και ένα.....	75
Τι θα πεις στους γονείς σου;.....	80
Νομίζω βλέπω μια ροζ σημαδούρα. Τη βλέπεις;	87

ΜΕΡΟΣ Β΄

*«Είτε πιστεύεις ότι μπορείς να κάνεις κάτι
είτε πιστεύεις ότι δεν μπορείς να κάνεις κάτι,
και στις δύο περιπτώσεις έχεις δίκιο». – Χένρι Φορντ*

Τι συνέβη; Εσάς γελάνε μέχρι και τα μουστάκια σας!	93
Και αποφάσισα να εμπιστευτώ την επιγραφή....	97

ΜΕΡΟΣ Γ΄

*Η αυτοπεποίθηση είναι μια υπερδύναμη·
μόλις αρχίσεις να πιστεύεις στον εαυτό σου,
μαγικά πράγματα ξεκινούν να συμβαίνουν.*

Ο κύριος Πυγμαλίωνας έσπασε επιτέλους τη σιωπή.....	107
Όσο το κοιτούσα τόσο περισσότερο σιγουρευό- μουν. Το έγγραφε καθαρά.	113

Παράρτημα I: Κουίζ 117

Παράρτημα II: Πώς να ελέγχεις τις αρνητικές
σου σκέψεις 119

Μέρος Α'

*Η αξία σου δε μειώνεται επειδή
κάποιος δεν μπορεί να την αναγνωρίσει.*

Ο παππούς μου ο Αρίστος και η γιαγιά Κυβέλη

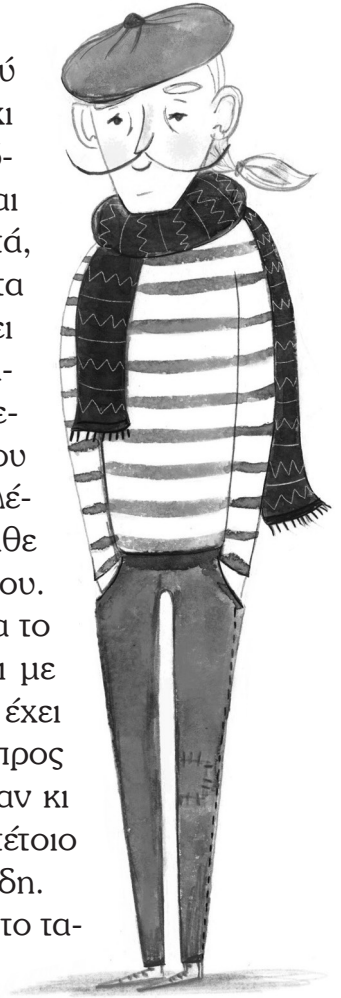
Οι δείκτες του ρολογιού στον τοίχο της τάξης φαίνονταν σταματημένοι, ενώ ο κύριος Μουστοξύδης, παρά τα εκατό κιλά του, πηγαινοερχόταν δεξιά κι αριστερά καθώς έγραφε εξισώσεις στον πίνακα. Προσπάθησα να ξεχαστώ κάνοντας καρικατούρες στο τετράδιό μου, μέχρι που τον ένιωσα να ξεφυσάει πάνω από το κεφάλι μου. Έκλεισα απότομα το τετράδιο και συγκεντρώθηκα στην άσκηση που έπρεπε να λύσουμε. Για καλή μου τύχη, έπειτα από ένα διάστημα που μου φάνηκε αιώνας, το ρολόι έδειξε επιτέλους μία και ακούστηκε το κουδούνι για το σχολασμα.

Ήταν η καλύτερη ώρα της ημέρας. Πήρα το ποδήλάτο μου και άρχισα να ανηφορίζω για το σπίτι του παππού μου του Αρίστου. Μέχρι να επιστρέψουν οι γονείς μου από τη δουλειά, θα μπορούσα να κάνω ό,τι ήθελα μαζί του.

Τον θαυμάζω πολύ τον παππού μου και θέλω να του μοιάσω. Όχι εμφανισιακά, γιατί είναι πολύ μικρόσωμος και με λεπτά πόδια που είναι και κάπως στραβά. Παρ' όλα αυτά, έχει πολύ ωραίο στιλ. Φοράει πάντα ένα φουλάρι με έντονο χρώμα, έχει τα άσπρα του μαλλιά μακριά και πιασμένα αλογοουρά και φοράει σχεδόν πάντα ένα παράξενο καπέλο που μοιάζει με αναποδογυρισμένη παλέτα. Το λένε μπερέ και το έχει κάθε ζωγράφος που σέβεται τον εαυτό του. Επίσης, είναι πολύ περήφανος για το μεγάλο του μουστάκι που μοιάζει με αυτό του Σαλβαδόρ Νταλί έτσι που έχει τις άκρες μυτερές και στριμμένες προς τα πάνω. Όταν γίνω ζωγράφος σαν κι εκείνον, θα αφήσω κι εγώ ένα τέτοιο μουστάκι. Τον μπερέ τον φοράω ήδη.

Ελπίζω μόνο να έχω πάρει από το ταλέντο του. Βέβαια εκείνος ξεκίνησε σε πιο μικρή ηλικία από εμένα να ζωγραφίζει. Από ό,τι έχω μάθει, έκανε το πρώτο του σχέδιο όταν ήταν μόλις πέντε χρόνων. Ζωγράφισε τη γιαγιά Κυβέλη, που τότε βέβαια δεν ήταν ακόμα γιαγιά, αλλά συμμαθήτρια και φίλη του. Έκαναν πολλή παρέα οι δυο τους, και μια μέρα που είχαν πάει στην παιδική χαρά, η γιαγιά Κυβέλη σφήνωσε στην

τσουλήθρα. Είχε, βλέπετε, κάποια κιλάκια παραπάνω τότε, όπως και τώρα, και ενώ όλοι προσπαθούσαν να την ξεσφηνώσουν, ο παππούς, ήρεμος και ατάραχος, πήρε ένα κλαδί και άρχισε να τη ζωγραφίζει στο χώμα. Έπειτα από αυτό, εκείνη του κρατούσε μούτρα για πολύ καιρό, αλλά από ό,τι φαίνεται το ξεπέρασε αργότερα, γιατί μετά τον παντρεύτηκε.

Από τότε μέχρι σήμερα, όποτε βλέπει κάποιος τον παππού μου, είναι πάντα με ένα πινέλο στο χέρι, και κάθε φορά που πηγαίνω σπίτι του μετά το σχολείο ζωγραφίζουμε μαζί στο ατελιέ του και μου μαθαίνει τα μυστικά του.

Οι δυο μας είμαστε αυτό που λέμε «ζωγράφοι παντός καιρού». Μεταφορικά και κυριολεκτικά. Έχει τύχει να ζωγραφίζουμε κάτω από την ομπρέλα μας τις σταγόνες της βροχής ενώ ρίχνει καρεκλοπόδαρα, ή ακόμα και βουτηγμένοι μέχρι τα γόνατα στο χιόνι προσπαθώντας να αποτυπώσουμε το λευκό των χιονοφιλάδων.

Μερικές φορές σκέφτομαι πως ο παππούς είναι πιο παιδί κι από παιδί. Επίσης, για να λέμε και του στραβού το δίκιο, την καημένη τη γιαγιά μου πρέπει να την έχει τρελάνει.

«Κυβέλη αγάπη μου, έλα μια στιγμή να σε ζωγραφίσω στο φως του ξημερώματος».

«Μα, βρε Αρίστο...»

«Κυβέλη αγάπη μου, ξύπνα, ξύπνα!»

«Τι συνέβη; Το παιδί; Το σκυλί; Το σπίτι; Κλέφτες;»

«Όχι, αγάπη μου, ηρέμησε. Απλώς είναι μονα-

δική ευκαιρία! Πρέπει να δω αν το χρώμα του δέρματος στο φεγγαρόφωτο αποτυπώνεται καλύτερα με την ώρα νούμερο 5. Θα μου κάνεις το χατίρι να ποζάρεις μια στιγμούλα;»

«Μα στις τρεις τα ξημερώματα; Λυπήσου με!»

«Κυβέλη αγάπη μου, Κυβέλη αγάπη μου.»

«Αχ, τι τραβάω βραδιάτικα! Ας είναι. Δεν μπορώ να σου χαλάσω χατίρι».

Ευτυχώς που η γιαγιά είχε το ενυδρείο της για να εκτονώνεται. Αλλά δεν προλάβαινε να ασχοληθεί και πολύ, γιατί...

«Κυβέλη αγάπη μου...»

Δεν είναι εύκολο πράγμα να είσαι παντρεμένος με ζωγράφο. Ειδικά τώρα που ο παππούς πειραματίζεται με την αφαιρετική μορφή, πράγμα που σημαίνει πως, ενώ η γιαγιά μου εξακολουθεί να χρειάζεται να στέκεται με τις ώρες ακίνητη μέχρι να καταφέρει ο παππούς μου να τη ζωγραφίσει, από την πολλή αφαίρεση δε μένουν στο τέλος παρά μόνο μια δυο καμπύλες και μερικές σκόρπιες κουκκίδες που υποτίθεται πως την αντιπροσωπεύουν.

«Τόση ώρα με έχεις εδώ ακίνητη για να κάνεις αυτές τις δυο γραμμούλες;» του είπε προχθές κατακόκκινη από θυμό. «Πάει, αυτή ήταν η τελευταία φορά που κάθομαι να με ζωγραφίσεις. Τελεία και παύλα!»

«Μη μου θυμώνεις, αγάπη μου. Αφού το ξέρεις, είσαι η μούσα μου. Μπορώ εγώ χωρίς εσένα; Θα ήμουν σαν το πινέλο χωρίς τις τρίχες του, το σωλη-

νάριο της μπογιάς που έχει ζουληχτεί, το μπουκάλι με το νέφτι χωρίς το νέφτι μέσα...»

«Καλά, καλά, ας είναι!» του έλεγε τότε εκείνη, καθώς μαλάκωνε κάθε φορά που τον άκουγε να μιλάει «ζωγραφίστικα». «Τι να κάνω που σ' αγαπάω; Αλλά να το ξέρεις, είναι η τελευταία φορά! Τελεία και παύλα!»

Μέχρι τώρα βέβαια πρέπει να είχαν υπάρξει πάνω από εκατό «τελευταίες φορές, τελεία και παύλα».

Τις λίγες φορές που ο παππούς μου δε ζωγράφιζε την Κυβέλη του ζωγράφιζε τον Βενιαμίν, το λυκόσκυλό τους, ή τον Τιπάνα, το χρυσόψαρο που κολυπούσε στο ενυδρείο της γιαγιάς. Πάντα πίστευα πως έπρεπε να τα είχε ονομάσει αντίστροφα, γιατί το ψαράκι το καημένο ήταν μια σταλιά, ενώ ο Βενιαμίν το λυκόσκυλο τεράστιος. Αλλά εκείνος ήταν ικανοποιημένος με την επιλογή του.

Σύντομα όμως του ξαναερχόταν του παππού μου έμπνευση για να ζωγραφίσει και πάλι τη γυναίκα του.

«Κυβέλη αγάπη μου;»

Και η γιαγιά μου ξανάρχιζε να του μουρμουρίζει. Νομίζω τελικά πως κατά βάθος το διασκέδαζε. Όταν όμως το παράκανε και ο παππούς δεν άντεχε άλλο, τότε εκείνη απευθυνόταν στο ψαράκι της: «Ναι, βρε Τιπάνα μου. Βάσανα σου λέω. Πιάστηκα ολόκληρη έτσι ακίνητη τόση ώρα μέχρι να με ζωγραφίσει αυτός ο αθεόφοβος. Αλλά του το ξεκαθάρισα: αυτή ήταν η τελευταία φορά, του είπα. Τελεία και παύλα!»

Κακός μπελάς αυτό το ζωγραφιλίκι», άκουσα αργότερα τον μπαμπά να λέει.

«Ίσως να μην έχεις δίκιο», είπε η μαμά. «Ο παππούς του μια χαρά τα κατάφερε».

«Ο παππούς του έχει ταλέντο. Ο γιος μας όμως; Μην κοροϊδεύομαστε!»

Ώστε αυτό πίστευε ο μπαμπάς για μένα; Ξαφνικά ένιωσα σαν να με είχε πατήσει τρένο, και τότε όλες οι σκέψεις που έκανα κατά καιρούς φούντωσαν: *Δε θα τα καταφέρεις, Θα τους απογοητεύσεις όλους, Παράτα τα.* Ωστόσο ο παππούς μου είχε άλλη γνώμη.

«Δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο, παρά μόνο ο ίδιος σου ο εαυτός».

«Αλήθεια, παππού, το πιστεύεις;»

«Και βέβαια! Αλλά δε φτάνει μόνο να το πιστεύω εγώ. Χρειάζεται να το πιστέψεις κι εσύ!»

Εγώ δεν ήμουν καθόλου σίγουρος όμως. Μέχρι τη στιγμή που, βγαίνοντας από το σπίτι, πρόσεξα ένα ξύλινο κουτί με έναν φάκελο που έγραφε *Άκρωξ Εμπιστευτικό!*

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ Η ΦΡΟΥΤΟΠΑΡΕΑ

ΣΥΛΛΑΒΙΣΜΟ
ΛΕΞΕΙΣ,
ΑΚΟΥΩ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μέχρι 600 λέξεις
Προσχολική ηλικία

ΚΑΤΑΝΟΩ
ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μέχρι 1.500 λέξεις
Νηπιαγωγείο & Α' δημοτικού

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ

Από 2.000 λέξεις
Β' & Γ' δημοτικού

ΕΥΚΟΛΑ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΩ

Από 3.000 λέξεις
Δ' & Ε' δημοτικού

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Από 10.000 λέξεις
Ε' & ΣΤ' δημοτικού

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psychogios.gr

ISBN: 978-618-01-3246-5

9 786180 132465

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΜ: 23587